## ***«Το φως της ζωής»***

Μη μένεις αδρανής ,
πίστευε και ερεύνα το φως της ζωής.
Κι αν δεν μπορείς, τουλάχιστον προσπάθησε,
μη μένεις μακριά ,ξύπνα και κοίτα ψηλά.
Σκέψου λογικά, ψάξε αληθινά
αντίδρασε σωστά και μίλα ανοιχτά.

Μην ταξινομείς τους ανθρώπους σε σειρά,
γιατί, που ξέρεις, κάποτε μπορεί να ‘ρθει κι δική σου η σειρά.
Άνοιξε τα μάτια σου και κοίτα βαθιά.
Πίσω απ’ τον καθένα κρύβεται κάτι καλά.
Χρώμα, ηλικία άστα πια όλα αυτά.
Πιάσου από το μέσα, κρατήσου όμως γερά.
Γιατί τον κοιτάζεις αλλά δεν τον πλησιάζεις,
του μιλάς όμως δεν τον βλέπεις,
τον ακούς όμως δεν τον αγγίζεις.
Άγγιξε τ’ αστέρια της καρδιάς του,
μην τον αφήνεις μόνο του.
Κερδίζει στη ζωή όποιος καρτερεί
Ο πόνος τ’ άλλου ν’ ακουστεί.

Γίνε ζωγράφος της ζωής σου, όμως πρόσεξε μην αφήνεις ψεγάδια,
βάψε καθετί με όμορφες αποχρώσεις μα συνάμα και ξεχωριστές,
διότι η καθεμία έχει τη μοναδική της χάρη.
Άκουσε τις μελωδίες της ζωής.
Νιώσε το γλυκό τους ήχο, που σιγοακούγεται κάπου στο βάθος της ψυχής.
Προσπάθησε να τις ακούσεις.
Προσπάθησε να τις θυμηθείς.
Γιατί δε χαθήκανε όλα ,
το καντηλάκι της ψυχής σου ακόμα τρεμοπαίζει.
Φρόντισε να μη το σβήσεις, αφού αυτό είναι η ζωή σου

Δυνάμωσε το φως του.
Δυνάμωσε τη φλόγα του.
Μείνε κοντά του να ζεσταθείς,
μόνο πρόσεξε · μην καείς
Μην αφήσεις τη φωτιά να εξελιχθεί σε πυρκαγιά,
γιατί μετά κινδυνεύεις να καταστραφείς ολοκληρωτικά.
Απόκτησε σοφία και φρόνηση και
Μη ξεστρατίζεις από τα “θέλω” σου.
Αν δεν εγκαταλείψεις τη σοφία και
δεν πάψεις να την αγαπάς ,
αυτή θα σ’ ακολουθεί και θα σε προστατεύει.
Θα σου χαρίσει στέμμα ένδοξο και
θα σε στεφανώσει με στεφάνι αρετών.

Γνώρισε τον εαυτό σου και
πλάσε τη ζωή σου.
Μην αφήνεις το ψέμα και την υποκρισία να
εισβάλει στον κήπο των αισθήσεων.
Γιατί στη ζωή…οφείλεις να ‘σαι κει.

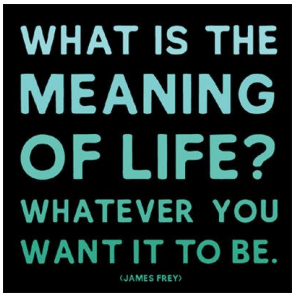


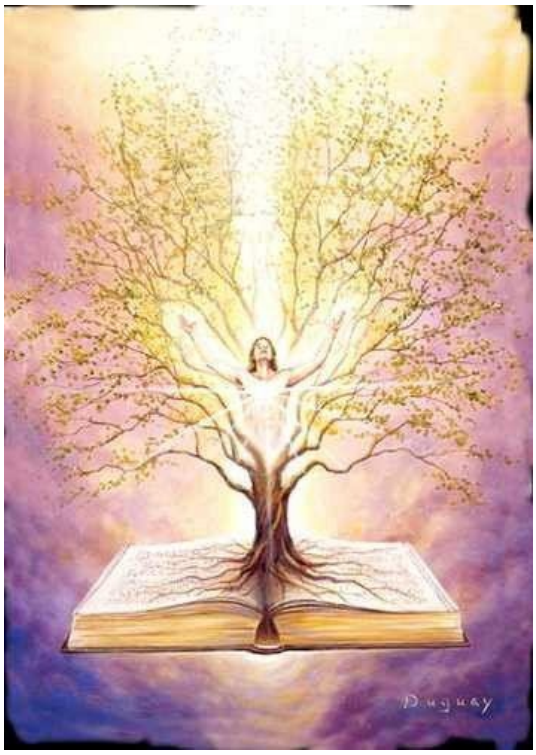

***ΠΕΤΡΟΣ ΦΑΣΟΥΛΑΣ, Α1. Λυκ.***